

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 45/2022
24.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца „АМС Осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Владислав Костић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Звонко Сабо, адвокат из ..., ради накнаде штете - регреса, решавајући скоб месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду се, решењем П 9067/2021 од 05.05.2021. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари (став први изреке) и одлучио да по правноснажности тог решења предмет достави Основном суду у Врбасу као стварно и месно надлежном суду (став други изреке).

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 11217/21 од 25.08.2021. године усвојена је жалба тужиоца и преиначено решење Основног суда у Новом Саду П 9067/2021 од 05.05.2021. године у побијаном делу (став други изреке), тако што је одлучено да се предмет уступи Првом основном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и предмет је, у складу са чланом 21. став 1. ЗПП, доставио овоме суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежност, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужилац - правно лице са седиштем у Београду поднео је Основном суду у Новом Саду тужбу против туженог - физичког лица са пребивалиштем у месту ..., Општина Поднетом тужбом тражио је да му тужени исплати новчане износе које је, по основу уговора о обавезном осигурању, исплатио оштећенима у саобраћајном удесу који је скривио тужени и који се десио у месту ... (регресна тужба). Тужени је истакао приговор месне ненадлежности суда којем је тужба поднета и предложио да се предмет уступи Основном суду у Врбасу, као опште месно надлежном суду по месту његовог пребивалишта.

Одредбом члана 44. став 1. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем је подручју штетна радња извршена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила. Према ставу 3. тог члана, одредба става 1. примењује се и у поступку о регресним захтевима по основу накнаде штете против регресних дужника.

Сагласно наведеној одредби, којом је предвиђена изборна месна надлежност, за суђење у конкретном случају месно су надлежна два суда: Основни суд у Врбасу, као суд опште месне надлежности по пребивалишту туженог и као суд на чијем је подручју штетна радња извршена, и Први основни суд у Београду, као суд на чијем је подручју штетна последица наступила, исплатом накнаде штете оштећеним лицима са тужиочевог рачуна у Београду, где се налази и његово седиште.

У случају изборне месне надлежности релевантна је и одредба члана 20. став 1. и 2. ЗПП. Према тим одредбама суд ће, по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним, уступити предмет надлежном суду али ће, у случају изборне надлежности, пре него што уступи предмет надлежном суду затражити од тужиоца да се изјасни у року од три дана. Ако се тужилац не изјасни у одређеном року, суд ће уступити предмет суду опште месне надлежности.

Следствено изложеном, Основни суд у Новом Саду је правилно одлучио о приговору месне ненадлежности коју је тужени истакао, јер није месно надлежан за суђење по члану 44. став 3. у вези става 1. ЗПП. Међутим, тај суд није могао истовремено одлучити да се предмет уступи суду опште месне надлежности јер је за суђење, поред тог суда, месно надлежан и суд на чијем је подручју штетна последица наступила. С`обзиром да право избора припада тужиоцу, суд којем је тужба била поднета био је дужан да о уступању предмета одлучи тек по изјашњењу тужиоца, у складу са чланом 20. став 2. ЗПП. Пошто суд који се по приговору месне ненадлежности туженог огласио месно ненадлежним није затражио такво изјашњење, тужилац је право избора реализовао подношењем жалбе против решења тог суда о уступању предмета суду опште месне ненадлежности, тражећи да се предмет уступи Првом основном суду у Београду на чијем је подручју штетна последица наступила.

У таквој процесној ситуацији, поштујући право избора тужиоца у случају изборне месне надлежности, за суђење у овом спору месно је надлежан Први основни суд у Београду, без обзира што се пребивалиште туженог налази на подручју месне надлежности Основног суда у Врбасу и што је на том подручју извршена штетна радња.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић